

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36Csp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122490544
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:6122490544.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava IČO: 35 724 803, právne zastúpený advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.. J. 1400/9, Vrábľa, o zaplatenie sumy 15 000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa v rámci upomínacieho konania domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 15 000 eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 14.05.2016 zmluvu č. 5113084039 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo VOP. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca zastával názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere ako aj zákonov, vzťahujúcich sa k tejto zmluve. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 28.02.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 30 234,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 21 369,27 eur, z riadneho úroku vo výške 7 194,00 eur, z úroku z omeškania vo výške 1 624,56 eur a z poplatkov vo výške 46,75 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Dňa 14.10.2019 uzavrel žalobca so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5741761, na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy uznal v zmysle § 110 ods. 1 v spojení s § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 30 979,53 eur (pozostávala z istiny vo výške 21 369,27

eur, z ostatného príslušenstva predstavujúceho riadny úrok vo výške 7 194,00 eur, úrok z omeškania vo výške 1 624,56 eur, poplatky vo výške 46,75 eur, náklady inkasného konania vo výške 300,00 eur, úrok z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 444,95 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21 369,27 eur od 23.03.2019 do zaplataenia istiny), podľa dohody zaplatí v pravidelných mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 50 eur k 15. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 15.11.2019. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 23 818,56 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 15 000,00 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 7 194,00 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1 624,56 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 6 416,02 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 6 369,27 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 46,75 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. V konaní uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 23.03.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Proti vydanému platobnému rozkazu upomínacím súdom podal žalovaný odpor, v ktorom namietal náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávok. Mal za to, že postúpená pohľadávka nebola za odplatu, ale bezodplatne. Domnieval sa, že zmluva, ktorú predložil žalobca, nie je úplná, nakoľko je kvalifikovaná ako postúpenie pohľadávky za odplatu, teda nenapĺňa podstatu danej zmluvy. Žalobca poukazuje iba na nejakú dohodu o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 03.09.2019. Nemal znalosť, že by takúto dohodu podpisoval alebo že by veriteľovi, teda žalobcovi, uznal dlh dohodou. Uviedol, že postupcom, teda Slovenskou sporiteľňou, a.s., v tom čase veriteľom, mu bolo doručené oznámenie o mimoriadnej splatnosti spotrebného úveru zo dňa 01.03.2018, ktorým ho zaviazali uhradiť do 15 dní vzniknutú pohľadávku, ďalej mu bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 novému veriteľovi, teda žalobcovi, kde bolo uvedené, že banka nezodpovedá za konanie postupníka, ale v samotnej zmluve o postúpení pohľadávok ako uviedol, tak je to tam uvedené. Nevedel, v akom prepojení, či majetkovo, personálne alebo rodinne, je postupca a postupník, či k nároku na uzavretie takejto zmluvy vzniká prostredníctvom splnomocnenca a následne splnomocnenca na súdne vymáhanie a tým navyšovanie dlhu ako dlžníka a tým zasiahnutím do jeho ľudských práv a práva na spravodlivý súdny proces ako občana Európskej únie, kde si trikrát v troch konaniach nárokuje právny zástupca postupníka 1 645,09 eur, tým navyšuje pohľadávku voči nemu ako spotrebiteľovi. Domnieval sa, že na základe konania Slovenskej sporiteľni, a.s. ako veriteľa/postupcu, kedy oznámila, že úver bol splatný ku dňu 28.02.2018, teda dlžná suma a mal ju do 15 dní zaplatiť, čo nespravil, teda nastali skutočnosti, kedy od 16. dňa začala plynúť premlčacia lehota a k podaniu návrhu o platobný rozkaz bola pohľadávka premlčaná.

3. Vec bola postúpená na konanie a rozhodnutie tunajšiemu súdu, pričom žalobca v rámci repliky uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Poukázal na čl. XIII. ods. 13.1, 13.2 zmluvy; zmluva nadobudla platnosť dňa 22.03.2019, resp. dňom podpisu obidvoch zmluvnými stranami a nadobudla aj účinnosť. Suma odplaty je anonymizovaná, nakoľko jej výška nie je podstatná pre toto konanie a zároveň je považovaná za obchodné tajomstvo. Súčasťou žaloby bola aj dohoda o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5741761 zo dňa 14.10.2019. Dohoda bola uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom, je riadne podpísaná oboma stranami a to aj žalovaným. Poukázal na § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. K tvrdeniu, že uzatvorenie dohody je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje nekalú obchodnú prax, žalobca uviedol, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, v takomto prípade nastupuje. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže brániť námietkou premlčania. Rovnaký právny názor zastáva aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch: 3 Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007, 33 Odo 934/2005, 33 Odo 1039/2004, 33 Odo 133/2005. Obsahom dohody je uznanie dlhu zo strany žalovaného ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť

nová 10 ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Tým, že žalovaný podpísal dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Žalobca ďalej zastával názor, že dohoda o uznaní dlhu má všetky obligatórne náležitosti, obsahuje jasnú informáciu o pôvodnom veriteľovi a čísle zmluvy, na základe ktorej vznikla pohľadávka a ktorou by mal disponovať aj dlžník. V danom prípade nemožno mať pochybnosti o platnosti uznania predmetného záväzku žalovaným alebo o jeho súlade s dobrými mravmi. Žalovaný po tom, čo sa oboznámil s obsahom dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal. Žalovaný nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený, pričom uzatvorením predmetnej dohody taktiež nedochádzalo k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, tak ako tvrdí žalovaný, ale práve naopak, žalobca poskytol žalovanému možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa žalovaný dostal do omeškania, v splátkach. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalobca neprijateľným spôsobom podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku, ani úmysel žalobcu tak urobiť, za účelom dosiahnuť úspešné vymożenie premlčanej pohľadávky, preto tvrdenia žalovaného, že dohoda je v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú obchodnú praktiku, považuje žalobca za účelové a nepodložené. Dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva dopĺňala alebo menila, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že žalovanému je umožnené splácať záväzok v splátkach. Dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku. Z uvedeného vyplýva, že premlčacia doba pre novo dohodnuté splátky začína plynúť od splatnosti jednotlivých splátok. V nadväznosti na uvedené žalobca zdôrazňuje, že dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Z uvedeného potom vyplýva, že ustanovenie dohody o tom, že žalovaný uznáva svoj záväzok, nemohlo byť žalovanému vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

4. Žalobca na výzvu súdu zo dňa 16.03.2022, ktorou mal preukázať doručenie výziev pôvodného veriteľa zo dňa 27.01.2018 a 18.12.2018 ako aj oznámení z 01.03.2018 a 30.03.2019, predložil podacie hárky a poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoCsp/9/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3CoCsp/5/2022.

5. Žalovaný v rámci dupliky zotrval na svojich tvrdeniach ohľadne zmluvy o postúpení pohľadávky a považoval ju za neúplnú. Trval na tom, že nemá vedomosť o tom, že by podpísal dohodu alebo že by dlh žalobcovi uznal. Nemal znalosť o dohode a ani nie je preukázané, že by osvedčil pravosť svojho podpisu vlastnoručným podpisom. Pohľadávka voči nemu sa stále navyšuje.

6. Žalobca na výzvu súdu zo dňa 12.06.2023, podľa ktorej mal predložiť dôkaz o doručení výziev z 27.01.2018 a 18.12.2018, keďže podacie hárky nie sú podľa súdu dôkazom o doručení výziev ako aj to, že z hárkov nie je zrejmé, kto je odosielateľom zásielok, uviedol nasledovné: Žalobca mal za to, že podacie hárky sú dostatočným dôkazom preukazujúcim odoslanie zásielok žalovanému, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5CoCsp/58/2022 z 25.01.2023, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021, týkajúce sa princípu doručovania. Zároveň žalobca uviedol, že na stránke <https://tandt.posta.sk/> - sledovanie zásielok sa údaje o zásielkach uchovávajú len určitú dobu. Posledná zásielka adresovaná žalovanému, a to oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 bola žalovanému doručená dňa 04.04.2019, o čom v prílohe zaslal doklad z predmetnej stránky. Zásielky odosielané žalovanému v rokoch 2018 a skôr už nie sú uvedené na stránke <https://tandt.posta.sk/>. K uzatvoreniu dohody o uznaní dlhu zo dňa 14.10.2019 došlo tak, že dohoda bola dňa 14.10.2019 doručovaná osobne kuriérom spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. priamo žalovanému na adresu žalovaného Sídl. Žitava 1400/9, Vrábľa. K dohode o uznaní záväzku bol priložený sprievodný list a návratka, ktorú žalovaný vyplnil a podpísal. Dohody o uznaní dlhu sú štandardným dokumentom, ktoré sú zasielané, prípadne osobne doručované dlžníkom za účelom vysporiadania si záväzkov formou splátok, čím by dlžníci mohli predísť súdnemu konaniu.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorý ich neúčasť ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti. Uviedol, že nárok uplatnený podanou žalobou preukázal predloženými dôkazmi v celom rozsahu a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho je potrebné všetky žalobcom tvrdené skutočnosti v tomto

konaní považovať za nesporné. Žalobca v tejto súvislosti mal za to, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti tohto záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná. Právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s právnymi predpismi pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou, preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie, ako vyhovenie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť takýchto skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy, ktoré sa v tomto štádiu konania nejavia žalobcovi ako významné pre priznanie ním uplatneného nároku, nakoľko žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere. Poukázal tiež na rozhodnutia súdov v SR ohľadne konania v neprítomnosti strán sporu a prekvapivých rozhodnutí a pre prípad, ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, žalobca si dovoľil požiadať súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj o odročenie pojednávania, nakoľko žalobca doposiaľ nemal vedomosť o prípadnom vnímaní akýkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu.

8. Žalovaný sa v rámci pojednávania pridŕžoval písomne podaného odporu a vyjadrenia; poukázal na to, že nie je preukázané dôvodné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu. Nie je zrejmé, akým percentuálnym spôsobom sa navyšuje pohľadávka, ktorú nadobudol žalobca odplatným spôsobom - zmluvou o postúpení pohľadávky. Podľa zmluvy mal nadobudnúť pohľadávku vo výške 15 000 eur s prísl., pričom v pokuse o zmier zo dňa 06.10.2022 si žalobca vyčíslil sumu 34 022,50 eur. Na žiadosť mu Slovenská sporiteľňa odpovedala, že mu bol poskytnutý úver, ktorý riadne nesplácal, pričom banka ho upozorňovala telefonicky aj písomne. Postupníkom pohľadávky sa stal EOS KSI Slovensko. Bral si úver v Slovenskej sporiteľni, splácal ho, ale potom ho prestal splácať. Nebol si vedomý toho, že by mu bola doručená výzva banky zo dňa 27.01.2018. Boli mu doručené listiny, ktoré uviedol v odpore proti platobnému rozkazu. Poprel podpis na dohode o uznaní dlhu, nebol si vedomý, že by túto dohodu podpísal a ten podpis nie je ani overený. Spomenul si na to, že ho niekedy doslova obťažoval jeden pán s touto vecou, bol dosť agresívny a trval na tom, aby podpísal listiny - ten papier a uznal dlh. Podľa neho toto jeho konanie predstavuje nekalú praktiku a je to v rozpore aj so smernicami EÚ. Nesúhlasil s tým, čo žalobca podal a splácať to nechcel. Trovy konania si neuplatnil.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vyjadreniami strán sporu, a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. ako pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 14.05.2016 zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 21 600 eur (spotrebný úver na čokoľvek), výška splátky 352,58 eur, počet splátok 96, termín konečnej splatnosti 20.05.2024, celková čiastka: 33 845,51 eur, RPMN: 12,74%, fixná ročná úroková sadzba: 12,90%, priemerná hodnota RPMN: 9,93%.

11. Výzvou zo dňa 27.01.2018 banka oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky k 27.01.2018 vo výške 6 430,53 eur. Uviedla, že ak ju neuhradí do 15 dní od doručenia tejto výzvy, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. V takom prípade stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. Podľa podacieho hárku č. EPH118490130 mala byť predmetná výzva odoslaná dňa 05.02.2018 na adresu žalovaného Sídl. Lúky 1400/9, Vrable, 2. trieda.

12. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 banka oznámila žalovanému, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre úvery banky. Preto banka vyhlásila ku dňu 28.02.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Pohľadávku mal žalovaný uhradiť vo výške 25 927,60 eur do 15 dní, s tým, že pohľadávka je ďalej úročená. Podľa podacieho hárku č. EPH121088354 mala byť predmetná zásielka odoslaná dňa 05.03.2018 na adresu žalovaného Sídl. Lúky 1400/9, Vrábľa, 2. trieda.

13. Podľa dohody o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5741761, uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 14.10.2019, mal žalovaný uznať čo do právneho dôvodu a výšky dlh voči veriteľovi, vo výške 30 979,53 eur. Dlžník podľa bodu 2.2 dohody vyhlásil, že má vedomosť o premlčanom dlhu a jeho následkoch. Ak právo dlžník uznal, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Zároveň bolo dohodnuté, že žalovaný splatí svoj dlh v mesačných splátkach po 50 eur, dátum splátky 15. deň v mesiaci, dátum prvej splátky 15.11.2019. Žalobca listom zo dňa 30.08.2019 zaslal žalovanému informáciu o stave jeho dlhu, zaslal mu dohodu o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach spolu s návratkou, pričom v návratke od žalovaného je uvedené, že má záujem o spätné odoslanie dohody o uznaní dlhu, rozhodovacej zmluvy a záujem o asistenciu kurierom.

14. Dňa 18.12.2018 banka vyzvala žalovaného na zaplatenie splatnej pohľadávky v sume 28 899,87 eur s tým, že ak ju neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Podľa podacieho hárku č. EPH148110657 mala byť predmetná výzva odoslaná dňa 20.12.2018 na adresu žalovaného Sídl. Lúky 1400/9, Vrábľa, 2. trieda.

15. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2019 postúpila banka ako postupca pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, o čom bol informovaný žalovaný listom zo dňa 30.03.2019; zásielka mu mala byť odoslaná na adresu žalovaného Sídl. Lúky 1400/9, Vrábľa, ako 2. trieda; doručená žalovanému dňa 04.04.2019 (čl. 111).

16. Právny zástupca žalobcu pokusom o zmier zo dňa 06.10.2022 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 34 022,50 eur, do 16.10.2022.

17. Podľa špecifikácie pohľadávky bola na žalobcu postúpená pohľadávka vo výške 30 234,58 eur, z toho dlžná istina vo výške 21 369,27 eur, poplatky 46,75 eur, zmluvný úrok 7 194 eur a úrok z omeškania 1 624,56 eur.

18. Podľa čl. 6 VOP, banka doručuje klientovi písomnosti: osobne, kurierom, poštou alebo elektronicky. Písomnosť doručovaná poštou je doručená tretí deň po jej odoslaní, v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj keď klient zmarí doručenie zásielky alebo sa o doručení zásielky nedozvedel. Banka zasiela písomnosti spravidla vo forme obyčajnej zásielky.

19. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“), účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b) zákona, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d) zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

27. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

29. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

30. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej aj ako CSP), súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

34. Uzatvorenú zmluvu zo dňa 14.05.2016 súd posúdil ako zmluvu o úvere, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky za dohodnutý úrok, ktorý je pojmovým znakom úveru, preto sa javí správnejšie považovať uzatvorenú zmluvu za zmluvu o úvere. Právny vzťah založený uzatvorenou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné

posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 250/2007 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z ustálenej rozhodovacej praxe tiež vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

35. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci. Túto skutočnosť namietal v priebehu konania aj žalovaný, keď poprel platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

36. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

37. Žalobca v konaní predložil ako listinný dôkaz dohodu o uznaní dlhu, ktorú ale žalovaný od počiatku popieral; tvrdil, že o nej nemá vedomosť.

38. Keďže ide o spor s ochranou slabšej strany, súd považoval za potrebné postupovať aj podľa § 295 CSP. Preto zisťoval, či došlo v tomto prípade k predčasnej splatnosti úveru ku dňu 28.02.2018, teda tak, ako to deklaroval žalobca v spore. Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore, ako aj uznania dlhu.

39. Pokiaľ chcel žalobca preukázať, že došlo k zosplateniu úveru, bolo jeho povinnosťou preukázať, že boli splnené podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka; tj. žalobca musel preukázať, že žalovaný bol osobitne vyzvaný na doplatenie zameškaných splátok po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Dôkazné bremeno v smere preukázania, že právny predchodca žalobcu žalovaného skutočne vyzval k zaplateniu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, tak zaťažilo žalobcu. Žalobca súdu síce predložil listinné dôkazy, a to predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nepredložil však doklady, ktoré by potvrdili, že všetky uvedené listiny žalovanému skutočne doručil. Súdu predložil len podacie hárky č. EPH118490130, EPH121088354, EPH148110657, EPH157856288, na ktorých bolo uvedené číslo zásielky, meno a priezvisko žalovaného, jeho adresa, druh zásielky: 2. trieda, hmotnosť, cena. Žalovaný v spore potvrdil, že mu bolo doručené oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky. Tieto skutočnosti preto súd nepovažoval za sporné. Sporné zostalo tvrdenie žalobcu, že by žalovanému doručil, resp. že by sa mal žalovaný možnosť oboznámiť s výzvou banky zo dňa 27.01.2018. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovanému nebola doručená výzva z 27.01.2018, ktorá predchádzala vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Súd sa pokúšal prostredníctvom sledovania zásielok pošty zistiť, či bola táto výzva žalovanému doručená, ale pre zásielku RE952894927Sk (čl. 91 a 101) neboli v informačnom systéme žiadne údaje. Súd o týchto skutočnostiach oboznámil žalobcu, keď ho výzvou zo dňa 16.03.2022 vyzval, aby mu preukázal

doručenie výziev a oznámení banky žalovanému. Ďalej ho vyzval dňa 12.06.2023 k tomu, aby predložil dôkaz o doručení listín z 27.01.2018 a 18.12.2018, pretože podacie hárky neboli podľa súdu dôkazom, ktoré by preukazovali doručenie listín žalovanému. Súd uviedol žalobcovi, že z podacích hárkov nie je zrejmé, kto je odosielateľom ako aj to, že pre zásielky nie sú evidované žiadne údaje v informačnom systéme Slovenskej pošty. Predmetnú výzvu právny zástupca žalobcu prevzal dňa 22.06.2023 spolu s predvolaním na pojednávanie, pričom žalobca trval na tom, že požadované skutočnosti preukázal podacími hárkami, ktoré už súdu predložil podaním zo dňa 13.04.2023.

40. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že by boli splnené podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka; tj. žalobca nepreukázal, že žalovaného vyzval na doplatenie zameškaných splátok po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne ho upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalovaný doručenie výzvy k doplateniu omeškaných splátok pod následkom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako aj výzvy z 18.12.2018 poprel. Žalobca súdu nepredložil nijaký hodnoverný doklad, ktorý by potvrdil, že uvedená listina žalovanému bola skutočne doručená. Na žalobcom predložený podací hárkok súd nemohol prihliadnuť ako na dôkaz o doručovaní, resp. doručení výzvy z 27.01.2018, pretože ako upovedomil v priebehu konania súd žalobcu, nebolo z neho vôbec zrejmé, že by išlo o podací hárkok žalobcu ako aj to, že nebolo možné stotožniť predmetnú výzvu z 27.01.2018 s poznámkou na podacom hárku. Podacie hárky (všetky predložené) sú označené len číslom, sú na nich uvedené údaje, týkajúce sa výlučne Slovenskej pošty, a.s. (teda obchodné meno, sídlo, IČO a bankové spojenie). Pre ozrejenie súd uvádza, že na liste banky z 27.01.2018 je uvedené č. LC03BT-1702 a na podacom hárku z 05.02.2018 je poznámka : car4_ns_me_20180202_4_0_e03_z00_000000_0101_999084264. Súd nezistil žiadnu súvislosť medzi týmito údajmi. Okrem toho samotný žalovaný účinne poprel doručenie tejto zásielky. Podľa názoru súdu žalobca mal dostatok času k tomu, aby zabezpečil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a to hlavne potom, ako bol zo strany súdu žalobca oboznámený s tým, čo nemá súd zo strany žalobcu preukázané a čo je potrebné predložiť na preukázanie pravdivosti jeho tvrdení. Skutočnosť, že žalobca zostal pasívny, nemožno pripísať na ťarchu žalovaného a ani súdu.

41. Súd je toho názoru, že aj keď vec na pojednávaní prejednal a rozhodol, neporušil žiadne právo žalobcu, na ktoré poukázal v podaní zo dňa 19.07.2023, pretože vopred mu bolo viackrát súdom dané na vedomie, čo považuje súd za sporné (výzvy súdu zo dňa 13.03.2023, čl. 88 a zo dňa 12.06.2023, čl. 105).

42. S poukazom na vykonané dokazovanie je zrejmé, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy zo dňa 27.01.2018 žalovanému, čím v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. Preto nemohlo dôjsť k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru ku dňu 28.02.2018. Na základe takto zistených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca hodnoverne nepreukázal, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti celého dlhu žalovaného k 28.02.2018. Z toho vyplýva, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti celého dlhu žalovaného (napr. rozh. KS v Nitre, sp. zn. 6CoCsp/6/2020 - podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je doručenie oboch prejavov vôle, tj. upozornenie na uplatnenie práva podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu).

43. Súd ďalej skúmal, kedy sa žalovaný dozvedel o tejto skutočnosti. Platobný rozkaz spolu so žalobou a jej prílohami bol žalovanému v rámci upomínacieho konania doručený dňa 23.01.2023. Medzi prílohami bola i výzva banky zo dňa 27.01.2018. Zároveň súd zisťoval, kedy mala nastať konečná splatnosť samotného úveru podľa zmluvy zo dňa 14.05.2016. Termín konečnej splatnosti bol uvedený ako 20.05.2024, tj. tento deň ešte nenastal.

44. Podľa názoru súdu spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 481/2001 Z. z., môže byť iba pohľadávka, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo napriek výzve bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

45. Keďže výzva banky z 27.01.2018, predchádzajúca predčasnej splatnosti úveru, sa dostala do dispozície žalovaného až po postúpení žalovanej pohľadávky s jej príslušenstvom na žalobcu (dňa 23.01.2023), súd dospel k záveru, že ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu (t. j. ku dňu 22.03.2019) nedošlo platne k vyhláseniu predčasnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru

pred termínom jeho konečnej splatnosti. Preto, ak Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 22.03.2019 žalovanú pohľadávku s jej príslušenstvom na žalobcu, konala tak v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom (na absolútnu neplatnosť súd prihliada ex offa, t. j. bez toho, aby ju niekto namietol; napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutím súdov SR č. 8/2018 pod č. 60: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“). Na základe neplatného právneho úkonu žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

46. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného hmotného práva voči žalovanému, a preto žalobu už bez ďalšieho (t. j. aby sa v rozsudku zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku, premlčaním, platnosťou dohody o uznaní dlhu a náležitosťami zmluvy) v celom rozsahu zamietol.

47. V spore súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu. Žalovaný navrhol, aby súd zabezpečil úplné znenie zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom a žalobcom, ale súd tento dôkaz nevykonal. Nepovažoval za potrebné oboznámiť sa s úplným znením zmluvy, pretože jej obsah ako taký nemal súvislosť s predmetom sporu a podľa názoru súdu by neprispel žiadnym spôsobom k vyriešeniu sporných otázok v tomto spore.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

52. Keďže žalovaný bol v konaní úspešný, patril by mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vzhľadom na to, že si tento nárok neuplatnil, súd mu tento nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.